

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) és a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Deák Dávid ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. december 21. napján kelt 70.P.21.598/2015/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 19. sorszám alatt és a felperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes azzal, hogy a ... bejegyzéseiben ... napján valótlanul híresztelte, ... napján pedig valótlanul állította, hogy a felperes kábítószer fogyasztott, továbbá ugyanezen kijelentésnek az ... televízióban ... napján sugárzott interjúban történő további híresztelésével megsértette a felperes emberi méltóságát és jóhírnevét.

Az alperest terhelő sérelemdíj összegét 500.000 (ötszázezer) forintra felemeli.

Egyebekben a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 42.000 (negyvenkettőezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra 19.600 (tizenkilencezer-hatszáz) forint, míg az alperest, hogy 78.400 (hetvennyolcezer-négyszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket fizessenek meg.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes a ... profilján ... napján közzétett, a felperes képmásával illusztrált közleményében, valamint a ... napján közzétett közleményében annak a valótlan ténynek az állításával, illetve híresztelésével, miszerint a felperes kábítószer fogyasztott, továbbá azzal, hogy ... napján az ... Televízióban készített reggeli interjúban megerősítette a ... tett kijelentéseit, megsértette a jóhírnevét, az emberi méltóságát és a magánélet sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jogát. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes

a hivatkozott közlésekben megjelentetett képmása nyilvánosságra hozatalával megsértette a személyes adatok védelméhez való jogát azáltal, hogy a nem közszereplései során készült fényképfelvételeket az engedélye nélkül, sértő környezetbe helyezve nyilvánosságra hozta. A képmás közzétételével kapcsolatosan kérte a Ptk.-ban nevesített képmás védelméhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítását is. Kérte az alperes marasztalását 700.000 forint összegű sérelemdíj és ennek a 2015. január 12. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésében. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint kötelezését arra, hogy fizetett hirdetés útján a Magyar Narancs című hetilapban, a Népszabadság és a Népszava című országos napilapokban kérjen bocsánatot.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy azon tényállítás, amely szerint a felperes már fogyasztott kábítószer, megfelel a valóságnak. Megítélése szerint az a kérdés, hogy a felperes fogyasztott-e kábítószer vagy sem, a közszereplésével összefügg, tekintettel arra, hogy annak a pártnak az egyik vezető politikusa, amely komoly kábítószer ellenes politikát folytat. A képmás felhasználását érintően arra hivatkozott, hogy a felvétel nyilvános közéleti szereplésről készült, melyen a felperes a Fidesz logója előtt, egy pártrendezvényen látható.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy ... és ... napján közzétett ... posztjában a felperesről olyan fényképfelvételt hozott nyilvánosságra, amely a felperesről azt a hamis látszatot kelti, hogy a felperes a kép készítésekor kábítószeres befolyásoltság alatt állt, megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül tegye közzé fizetett hirdetésként a Népszabadság és a Népszava, valamint a Magyar Narancs című lapokban - kommentár nélkül - az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét és fejezze ki sajnálkozását a jogsértésért. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 100.000 forintot. Ezt meghaladóan a kereset elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 23.887 forint perköltséget, míg külön felhívásra az állam javára 31.500 forint le nem rótt illetéket. Kötelezte az alperest, hogy ugyancsak külön felhívásra fizessen meg az állam javára 10.500 forint le nem rótt illetéket.

A felperesnek a magánélethez fűződő jog és a képmáshoz való jog megsértésére alapított kereseti kérelmét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésében, a 2:43. § b), d), g) pontjában, valamint a 2:44. §-ában foglalt szabályozásra hivatkozással bírálta el.

Rögzítette, hogy a felperes a jelenlegi kormányzópárt prominens politikusaként közszereplő. Tényként állapította meg, hogy a perben sérelmezett közlések megtételére közéleti vitához kapcsolódóan került sor. Az alperes a felperes közéleti megnyilvánulására reagált, így kijelentései nem tekinthetők öncélúnak. Az ügy előzményeként rögzítette, hogy 2014 decemberében a szintén ...-politikus ... javasolta a 12 és 18 év közötti fiatalokon, illetve bizonyos közszereplőkön, politikusokon, újságírókon a drogteszt rendszeres elvégzését. A Fidesz-frakció a javaslatot bizonyos pontosításokkal és módosításokkal ugyan, de támogatta. Ezt követően a felperes a Parlament Televízióknak adott interjújában újságírói kérdésre kijelentette, hogy soha még csak ki sem próbált semmilyen drogot a rosszuléltól való félelme miatt. Erre adott reakcióként nyilatkozott az alperes a két kifogásolt ... bejegyzésében, illetve az ...-nek adott interjúban olyan tartalommal, hogy ezen felperesi nyilatkozat nem felel meg a valóságnak, mivel mások elmondásából származó, biztosnak tartott ismeretei vannak arról, hogy a felperes fogyasztott már kábítószer. Tekintettel arra, hogy a fenti drogtesztrel, valamint a felperes múltban történt esetleges drogfogyasztásával kapcsolatos vita közéleti témával összefüggésben merült fel, az alperes a felperes által politikusként megtett - és a magánéletére való hivatkozással sem visszautasított - nyilatkozatára reflektált, ezért nem látta

megállapíthatónak azt, hogy az alperesi kijelentések sértenék a felperes magánélet sérthetlenségéhez fűződő jogát. Ezért az ezen jogcímre alapított keresetet megalapozatlannak találta.

A jóhírnév megsértésének megállapítására alapított kereseti kérelem elbírálására az új Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében foglalt szabályozás alapján került sor.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság megítélése szerint a perbeli kijelentés közszereplőt érintő közéleti megnyilvánulásnak minősül, a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az alperesi közlést a felperes a véleménynyilvánítási szabadság érvényesülésének biztosítása érdekében köteles-e eltérni. Ennek megállapítása érdekében elvégezte az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában írt tesztet, illetve a PK 12. számú, személyiségi jogi perekben is megfelelően alkalmazandó állásfoglalás rendelkezései alapján értelmezte a kifogásolt alperesi nyilatkozatokat.

Kétséget kizáróan állapította meg, hogy a felperes drogfogyasztására vonatkozó alperesi állítás tényállítás. Utalt az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozataiban kifejtettekre, mely szerint a fokozott tűrési kötelezettséggel bíró közéleti szereplők is igényelhetnek jogvédelmet a hamis tényállításokkal szemben. Ugyanakkor a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe kell venni a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét. A véleménynyilvánítás szabadsága a valótlan tényt állító személyt csak abban az esetben védi, ha nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes a felperesről nem állította, hogy drogfüggő, vagy rendszeres drogfogyasztó. Azt közölte, hogy valótlannak tartja azt a felperesi kijelentést, mely szerint a felperes soha még csak ki sem próbálta a drogokat. Ezzel szemben állította, hogy tudja a felperesről azt, hogy alkalmatosan fogyasztott már kábítószer, ezért a saját pártját támogató jelleggel megtett, a múltba vonatkozó kijelentéseit felháborító képmutatásnak tartja.

Mindebből következően az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a perben nem abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a felperes drogfüggőnek, vagy rendszeres drogfogyasztónak minősül-e, hanem abban, hogy a felperes azon állításával szemben, mely szerint soha még csak ki sem próbált semmilyen drogot, az alperes azon állítása, hogy miután előfordult már az, hogy a felperes kipróbált kábítószer, ezért ezen felperesi állítás képmutató jellegű, személyiségi jogot sért-e vagy sem.

A 2015. szeptember 16-án megtartott tárgyaláson meghallgatott I. számú tanú vallomását életszerűnek és ellentmondásoktól mentesnek tartotta, az érdektelennek bizonyult tanú szavahihetőségével kapcsolatosan kétsége nem merült fel. A tanú által előadott azon tény, miszerint 1991-ben egy alkalommal közös társaságban együtt szívott el a felperessel egy marihuánás cigarettát, erősítette az alperes által beszerzett és a 11. számú jegyzőkönyvhöz zártan csatolt nyilatkozat. Figyelemmel volt ugyanakkor arra, hogy perdöntő jelentőséggel nem ezen okirati bizonyítékok, hanem a tárgyaláson meghallgatott tanú vallomása bírt.

Nem látta jelentőségét ... tanú vallomásának, tekintettel arra, hogy a felperes jelenlegi házastársa csak 2010. év óta ismeri a felperest, a tárgybeli drogfogyasztással kapcsolatos esemény pedig jóval ezt megelőzően történt. Kiemelte, hogy - szemben I. számú tanúval - a felperes tanúként meghallgatott volt és jelenlegi házastársa elfogulatlanul nyilvánvalóan nem tekinthető a felperessel közös gyermekeikre is figyelemmel. Mindemellett a két tanú csupán arra tudott nyilatkozni, hogy az ő jelenlétükben a felperes nem fogyasztott kábítószer.

Mindezek alapján, a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegelésének eredményeként arra a meggyőződésre jutott, hogy az alperes a különböző, részben meg nem nevezett személyektől származó ismereteire tekintettel nem állította rosszhiszeműen és a politikustól elvárható gondosság szabályainak a megszegésével azt, hogy tudomással bír arról, hogy a felperes már fogyasztott a

múltban kábítószert. Önmagában azt, hogy az I. számú tanú vallomása alapján egy 25 évvel ezelőtti kis mennyiségű, könnyű drog fogyasztásával kapcsolatos esemény bizonyítást nyert - a felperes nyilatkozatára és az arra adott alperesi reakció tartalmára tekintettel - elegendőnek találta arra, hogy a közéleti témában nyilatkozó alperes állítása tekintetében kizárja annak valótlanágát. Ezért a jóhírnév és az emberi méltóság megsértésére alapított kereseti kérelmet ugyancsak elutasította.

A képmás védelméhez fűződő jog megsértésére alapított kereseti kérelem tekintetében az új Ptk. 2:48. § (1) bekezdésének és a (2) bekezdésének a szabályozását idézte.

Kiemelte, hogy a felperes maga is elismerte azt, hogy a tárgybeli fényképfelvétel nyilvános közéleti szerepléséről készült, ezért az új Ptk. 2:48. § (2) bekezdése alapján az érintett hozzájárulása nélküli felhasználás jogszerű, függetlenül annak céljától. Ugyanakkor kifejtette, hogy abban az esetben, ha maga a közzététel jogszerű, de a képfelvételt olyan formában tesz közzé, hogy azáltal az érintett képmása torzítottan, vagy megtévesztő jelleggel jelenik meg a nézők előtt, a képmás közzététele jogsértővé válik. A felperes által adott perbeli interjúról készült felvétel megtekintése alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy abból nem állapítható meg az, hogy a felperes bármilyen szertől befolyásolt állapotban nyilatkozott. Kétségtelenül izzadt, mert meleg volt, de az újságíró kérdéseire adekvát módon válaszolt. Ehhez képest az alperes által a két ...-poszt mellett közzétett felvételeken a felperes valóban rendkívül ziláltnak néz ki, másrészt olyan merev, kitágult tekintettel van ábrázolva, hogy az a szövegkörnyezettel együtt azt sugallja, hogy valamilyen szer hatása alatt áll. Az eredeti interjúból ez a következtetés nem volt levonható, ezért az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a kép kivágása és annak megjelenítése a felperes képmásának eltorzítását valósította meg, így a képmás védelméhez való jog megsértését az új Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította és a b) pont szerint az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A 2:51. § (1) bekezdés c) pont értelmében kötelezte az alperest a képmás megsértése miatt elégtételadásra. Figyelemmel arra, hogy az alperesi politikus ... oldalát sokan követik, a jogsértés nagy nyilvánosság előtt történt, ezért az eredeti jogsértéssel nem azonos módon, de szintén nagy nyilvánosság előtt kötelezte elégtételadásra, tekintettel arra is, hogy a közösségi médiában használt oldal jellegzetessége okán a végrehajthatóság - poszt közzétételére kötelezés esetében - kétséges.

A sérelemdíj megítélése, annak mértéke meghatározása során az új Ptk. 2:52. §-ának szabályaira volt figyelemmel. A (3) bekezdés értelmében a sérelemdíj mértékét az eset körülményeire tekintettel egy összegben határozta meg. Értékelte azt, hogy önmagában a képmás védelméhez fűződő jog megsértése tekintetében a felperes külön sérelmet nem jelölt meg, ugyanakkor az alperesnek politikusként tisztában kellett lenni azzal, hogy az eredeti interjúból kivágott képen milyen módon fest a felperes.

Az alperes további tanúbizonyítási indítványainak a Pp. 3. § (4) bekezdésében és a 141. § (2) és (6) bekezdésében foglaltakra hivatkozással, elkészttség okán nem adott helyt.

A peres felek pernyertességének, pervesztességének arányát mérlegeléssel, a felperesre terhesebben 1/4-3/4-ed arányban határozta meg. A perköltségviselés tárgyában a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján döntött, az ügyvédi munkadíj mértékének meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján került sor. Az illeték fizetése tárgyában a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben mindkét peres fél fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbezésében a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy az alperes a kereset tárgyát képező ... posztokban az emberi méltósághoz

és a jóhírnévhez való jogát is megsértette, kérte továbbá a sérelemdíj mértékének felemelését 700.000 forintra.

Hivatkozott arra, hogy az az alperesi állítás, mely szerint fogyasztott már életében kábítószer, a Büntető Törvénykönyv tényállását is kimeríti, ezáltal nemcsak alkalmas az emberi méltóságához és a jóhírnévhez való jogának megsértésére, hanem azt még súlyosabbá is teszi. Az alperesi ...-bejegyzés szövegkörnyezetére figyelemmel tévesen került sor annak megállapítására, hogy az alperes nem állította személyéről azt, hogy drogfüggő, vagy rendszeres drogfogyasztó. Az utolsó tárgyaláson csatolt írásbeli vallomások között is akad olyan, amelyik több alkalomról számol be a kábítószer fogyasztásával kapcsolatosan. Ekként az alperesi állítás valójában arra vonatkozott, hogy életében többször, akár rendszeresen is fogyasztott kábítószer. Sérelmezte, hogy annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság a drogfogyasztásra vonatkozó közlést tényállításnak minősítette, nem a való tények bizonyításának értékelésére helyezte a hangsúlyt. Tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a perben nem arról kell állást foglalnia, hogy drogfüggőnek, vagy rendszeres drogfogyasztónak minősül-e és helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy az alperes a különböző, részben meg nem nevezett személyektől származó ismereteire tekintettel nem állította rosszhiszeműen azt, hogy tudomása van arról, hogy a felperes már fogyasztott kábítószer. Miután az alperes maga sem hivatkozott véleménynyilvánításra, értelmezhetetlen az ítélet véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozó, sőt azt előtérbe helyező része. Kétségtelen, hogy közszereplőként magasabb a tűrési kötelezettsége, ez azonban nem jelenti azt, hogy a sértő, valótlan állításokat is el kell viselnie. Az alperes köteles lett volna meggyőződni állítása valóságtartalmáról, a rá irányadó gondossági kötelmet megszegte, különös figyelemmel arra, hogy politikusként jelentős befolyással bír a közvélemény alakítására. A perben bebizonyosodott - a tanúk körüli bonyodalmak okán - hogy az alperes számára a közlés időpontjában nem álltak rendelkezésre hiteles információk. Az egyetlen előállított tanú szavahihetősége megkérdőjelezhető. A ... nevű szórakozóhely üzemeltetőjének nyilatkozatára figyelemmel a tanúvallomásában foglaltak ellentmondásosak a biliárdozást érintően. Okirattal igazolta, hogy a szórakozóhely csak 1992 márciusában nyitott, a tanú határozottan állította, hogy az esemény 1991-ben történt, ráadásul arra hivatkozott, hogy a magánéletében meghatározó időpont okán biztosan emlékszik az évszámra. Ezen aggályokra az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel.

Hivatkozott arra, hogy az alperes az eljárás során legalább egy tucat személyről szólt, akik állítólag látták személyét kábítószerezni, azonban őket felhívásra sem állította elő. Az utolsó pillanatban becsatolt négy írásbeli vallomás bizonyító erővel nem bírhat, ennek ellenére az első fokú határozat hivatkozott azokra, mint a tanú vallomását megerősítő nyilatkozatokra. A tanúmeghallgatás mellőzése a közvetlenség elvét sérti. Utalt arra, hogy ...-bejegyzésében az alperes az ítélet meghozatalát követően is ugyancsak az állította, hogy fogyasztott többször is kábítószer, amit őt tanúval bizonyított.

Álláspontja szerint a valótlan tényállítások megalapozzák a jóhírnév megsértésének a megállapítását, ezzel kapcsolatosan idézte az új Ptk. 2:44. §-ának rendelkezéseit, a 36/1994. (VI. 24.), a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolásának vonatkozó rendelkezéseit. Kiemelte, hogy az, aki egy közszereplőre vonatkozó, annak számára sérelmes tényállítást tesz, akkor mentesülhet a jogi felelősség alól, ha bizonyítja állítása valóságát, vagy igazolja, hogy nem tudott annak valótlanágáról, valamint azt, hogy a hivatása, vagy foglalkozása alapján rá irányadó szabályok szerint elvárható figyelmet, vagy körültekintést nem mulasztotta el. Az alperes ez irányú bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, sőt egyik körülményére sem hivatkozott. Ennek ellenére az első fokú határozat indokolása mindkét mentesülési ok meglétét egyszerre látta bizonyítotttnak, holott egyik a másikat lényegében kizárja, illetőleg értelmetlenné teszi.

A megállapított sérelemdíj vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a tárgybeli jogsértés súlya rendkívül jelentős, hiszen egy társadalmilag elítélendő, bűncselekménynek minősülő tettel vádolja,

azt eredményezve, hogy hitelessége, szavahihetősége mind politikusként, mint családapaként megdőlt.

Jogorvoslati kérelmében az alperes az első fokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Megítélése szerint a médiában politikusként rengeteg alkalommal megjelenő, közszereplő felperesről nyilvános közéleti szereplésének alkalmával készült fényképfelvétel felhasználásának jogszerűsége nem lehet kérdéses. A sérelmezett fényképről maga is csak a bírósági eljárás során tudta meg, hogy az tulajdonképpen egy mozgóképes interjú kimerevített képkockája, számára a felvételt a Google keresője adta ki. A kép már jóval a ...-poszt közzétételét megelőzően, egy klasszikus internetes mémként terjedt el az interneten. Az általa is közzétett kép csupán illusztráció volt, azzal nem azt sugallta, hogy a felperes kábítószeres már életében. A közzététel kísérő képfelvétel használata belefér a véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságának kereteibe, azt nem öncélúan, hanem célhoz kötötten használta fel. Kétségtelen, hogy már a tárgybeli ...-poszt közzétételkor is tudomással bírt arról, hogy a felperes fogyasztott már életében különféle drogokat és ezért alappal gondolhatta, hogy a kép készültekor is kábítószeres befolyásoltság alatt állt, ugyanakkor ennek éppen azért nincs jelentősége, mert ezt az állítást írásban, teljesen egyértelműen is kifejtette. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem indított peres eljárásokat a mém korábbi elterjedése okán. Utalt a közösségi oldalak azon sajátosságaira, mely szerint az ott jelenlévők maguk alakítják a közösségi teret és csak egy behatárolt személyi kör, az oldal tulajdonosának ismerősei láthatják a tartalmat, így a közzététel nem mindenki számára hozzáférhető, szemben egy internetes hírportállal. Az olvasók tisztában vannak azzal, hogy az ott megjelent tartalom lényegesen különbözik a klasszikus sajtó tartalmától, így az ilyen helyzetekben elvárható magatartás mértéke is lényegesen alacsonyabb kell hogy legyen, tekintettel a közéleti események szabad megvitatásához fűződő kiemelkedő alkotmányos érték védelmére, ezért polgári jogi szankció alkalmazása indokolatlan.

A Fővárosi Ítéltábla a peres felek fellebbezését a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem, ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

E körben a felperes fellebbezését részben alaposnak találta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a felperes fényképfelvételének nyilvánosságra hozatala okán meghozott érdemi döntésével és annak indokaival. A kereset tárgyává tett fényképfelvétel a felperes közszereplése során készült, azonban azzal, hogy az alperes a felperest kétség kívül nem előnyös módon ábrázoló felvétellel a saját álláspontját kívánta alátámasztani, a felperest érintően valóban azt a hamis látszatot keltette, hogy a felperes a kép készítésekor kábítószeres befolyásoltság alatt állt. Csupán megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az alperes maga is akként nyilatkozott, hogy alappal gondolhatta azt, hogy a felperes a kép elkészültekor kábítószeres befolyásoltság alatt állt. Ezért okszerűen nem vitatható az, hogy az alperes pontosan ezen okból használta fel a saját álláspontjának igazolásaként a felperesi képfelvételt. A jogsértés elkövetése alól nem mentesíti az, hogy a felvétel más helyeken is felhasználásra került az interneten.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntését és annak indokait a jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló, valótlan tény állítására vonatkozó kereseti kérelem elutasítását illetően. Az újPtk. 2:43. § b) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti

különösen a magánélet, a becsület és a jóhírnév megsértése. A 2:45. § (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyére vonatkozó és e személyt sértő valótlán tényt állít, vagy híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

Azt helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a kereset tárgyává tett, sérelmezett közlések egy közéleti vitához kapcsolódva közéleti megnyilvánulásnak minősülnek. Az alperes nyilatkozatát nem öncélúan tette meg, hanem arra a felperesi megnyilvánulásra reagált, amely ... fideszes politikus részéről hangzott el, miszerint közéleti szereplőkön, politikusokon, újságírókon és a 12-18 év közötti fiatalokon rendszeres drogteszt elvégzését javasolta, mely javaslatot a frakció többé-kevésbé támogatott. Ehhez kapcsolódóan újságírói kérdésre nyilatkozott a felperes akként, hogy soha még csak ki nem próbált semmilyen kábítószerrel. Ezen interjúra reagált úgy az alperes a ... bejegyzésében, illetőleg az ...-nek adott interjúban, hogy a felperes által elmondottak nem felelnek meg a valóságnak, miután közvetett, de biztosnak tartott ismeretei vannak arról, hogy a felperes fogyasztott már drogot. Ekként tehát az alperes közlése közéleti vitához kapcsolódott. Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárás során meghallgatott I. számú tanú vallomása hitelt érdemlően nem alkalmas annak alátámasztására, hogy egy alkalommal, a tanú jelenlétében marihuánás cigarettát szívott a felperes. Megjegyezi a másodfokú bíróság, hogy a jogvitában az alperest nem elsősorban csak annak bizonyítása terhelte, hogy a felperes a tanú által megjelölt időpontban fogyasztott már kábítószerrel, hanem azt az állítását kellett alátámasztani, mely szerint drogfogyasztó a felperes, hiszen az a kép, amin az alperes szerint kábítószerrel befolyásolt állapotban látható a felperes, 2004. évben készült. Ebből következően az alperesi bejegyzés nem egyetlen alkalomra, hanem többszöri drogfogyasztásra utal.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a meghallgatott I. számú tanú vallomása ellentmondásoktól nem mentes. A bírói bizonyossághoz az életszerűség nem elegendő, az az észlelt ellentmondások feloldására önmagában nem megfelelő érv. Az I. számú tanú vallomása szerint a felperes 1991-ben, a ... nevű szórakozóhelyen, a biliárd terem melletti mellékhelyiség előterében többekkel elszívott egy marihuánás cigarettát. Állította azt is, hogy a felperes egy barátjával biliárdozott a szórakozóhelyen. Ehhez képest a felperes a szórakozóhely tulajdonosának nyilatkozatával támasztotta alá, hogy nem volt biliárd és biliárdszoba a szórakozóhelyen. Ugyancsak a tulajdonos nyilatkozatából volt megállapítható az, hogy a tanú - aki egyébként állította, hogy a magánéleti eseményére tekintettel teljes bizonyossággal tud visszaemlékezni az időpontra - nem helytállóan jelölte azt az időpontot, amikor nyilatkozata szerint kábítószerrel fogyasztott a felperes, mert a szórakozóhely 1992-ben nyílt. Ezen ellentmondásokat nem oldja fel megfelelőképpen az elsőfokú bíróságnak az életszerűségre történő hivatkozása, a bizonyosság megállapításához a tanúvallomásában foglaltak és az elsőfokú bíróság indokolásában leírt magyarázatok nem voltak elegendők. Az alperes által írásbeli bizonyítékként becsatolt nyilatkozatok tartalma saját megítélése szerint is kétségesnek minősültek, azok valóban nem tekinthetők aggálymentesnek, az egyébként is bizonytalan és ellentmondásos tanúvallomás alátámasztására, megerősítésére nem voltak alkalmasak. ... bejegyzésében az alperes maga hivatkozott arra, hogy a ... beindítása óta számtalan ember kereste meg különböző történetekkel, hogy kikkel, mikor, hol, hogyan drogoztak. A bejegyzés szerint „ha annyi millióm lenne, mint ahányan felperes nevet emlegették az ilyen sztorikban, akkor tényleg gondom lenne a vagyony nyilatkozatommal”. Ehhez képest az alperes nem jelentett be tanúkat az eljárási rendnek megfelelő határidőben. Az, hogy alperesi hivatkozás szerint a tanúk milyen okból nem vállalták a tanúskodást, nem érintheti az alperes bizonyítási kötelezettségét, különös tekintettel arra, hogy az alperes maga hivatkozott arra, hogy az általa ismert számos tanú vállalja is a nyilatkozattételt.

Fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az új Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jóhírnév sértés tekintetében is megállapította a jogsértést.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta a döntéshozatalt a fényképfelvétel nyilvánosságra hozatala okán a személyes adat megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelem, az emberi méltóság megsértése és a késedelmi kamatfizetési kötelezettség tárgyában. A felperesi fellebbezés azonban a személyes adat megsértésének és a kamatfizetési kötelezettség megállapítására már nem terjedt ki, ugyanakkor az emberi méltóság megsértésének megállapítását változatlanul kérte a felperes. Az elsőfokú bíróság e körben nem adta indokait annak, hogy ennek megállapítása milyen okból maradt el. Mindez olyan eljárási szabálysértés volt, amit a rendelkezésre álló peradatok alapján a másodfokú eljárás során orvosolni lehetett.

Az új Ptk.2:42. § (2) bekezdése szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. Miután az új Ptk. az emberi méltóságot anyajogként nevesíti, a perbeli esetben felperesi kérelem alapján ezt a másodfokú bíróság megállapította, az új Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint.

A Fővárosi Ítéltábla az új Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján a sérelemdíj mértékét indokoltnak tartotta felemelni. A megállapított jogsértések súlyára, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel, azzal összhangban emelte fel a kártérítés összegét 500.000 forintra. A másodfokú bíróság utal arra, hogy az összecszerűség megállapításakor nem a családtagok vallomására, hanem a köztudomású tényként értékelhető sérelmekre helyezte a hangsúlyt, függetlenül attól, hogy nyilvánvalóan a felperes közvetlen környezetében élők tudnak nyilatkozni a személyét ért negatív hatásokról. Az alperesi felróhatóság körében a másodfokú bíróság külön értékelte azt, hogy bejegyzésében az alperes állította, hogy a leírtakat bizonyítani tudja. Nyomatékkal vette figyelembe a másodfokú bíróság azt, hogy a jogsértés elkövetésére nagy nyilvánosság előtt került sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A másodfokú döntés eredményeként a pernyertesség, pervesztesség aránya a felperes javára 80-20%-ban állapítható meg. A perköltségviselés tárgyában a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott. A felperes javára megállapított első- és másodfokú perköltség összegének meghatározására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, 4/A. §-a alapján került sor.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett illetéket a peres felek a pernyertesség, pervesztesség arányának megfelelően kötelesek viselni. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. október 27.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő